

GEBAK EN OUDE TAARTEN

Klucht in twee bedrijven

door

DIRK DE MOOY

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEBAK EN OUDE TAARTEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DIRK DE MOOY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem Minnee - is een verstrooide, klunzige, slonzige vrijgezel van 30 jaar oud, die niet van het traditionele verjaardag vieren houdt. Hij is er in het leven op uit om het zich zo gemakkelijk mogelijk te maken. Willem is een goede prater maar dit is soms ook zijn probleem.

Edwin Heemskerk - al tien jaar bevriend met zijn tegen pool Willem. Edwin is een carrière maker. Die alles graag onder controle houdt. Maar met Willem in zijn buurt lukt dit niet altijd.

Annie Versloot - alias Tante Annie is een vrolijke, gezellige, bemoeizuchtige vrouw, die zich niet snel laat afschepen. Ze mag graag in de belangstelling staan.

Susanne Hulschenbos - een gezellige, vrolijke meid van 23 jaar. Heeft veel voor je over maar wil wel tegenprestaties. Vindt in Edwin haar ware liefde.

Mevrouw Heemskerk - bekrompen, directe vrouw. Een beetje kits. (net even te veel) Is trots op haar zoon Edwin. Die bezig is met een schitterende carrière als zakenman. Ze heeft veel geld hierin gestoken, maar is trots op wat hij bereikt heeft.

Rob de pooier - de begeleider van Suzanne. (niet verwarren met Susanne Hulschenbos) Suzanne is een fictief figuurtje komt dus nooit op het toneel. Rob is dus een robuuste kerel, weinig intellect, kan moeilijk relativeren en is gemakkelijk om te praten.

DECOR:

Zeer rommelige huiskamer, veel troep op de grond, en er staat een bed.

EERSTE BEDRIJF

Iemand ligt in het bed. Wekker loopt af.

Willem: 't is niet waar. (*draait zich om*) Hou op! Ik droom. (*met gemurmel draait Willem zich om en drukt de wekker uit*) Daar heb je niet van terug he. (*bekijkt de wekker*) Ha!

Willem gaat weer liggen en kruipt onder de dekens. De wekker gaat na een paar seconden voor de tweede keer af. En Willem gaat op de rand van het bed zitten.

Willem (*gromt*): Volhouder. (*verontschuldigend*) Okay, okay ik ga er al uit.

Willem rekt zich uit, drukt op het knopje van de wekker zodat deze ophoud met rinkelen.

Willem: Klere ding. (*rekt zich uit*) Even de spieren uitrekken.

Hij schudt daarbij zijn bierbuik heen en weer stapt uit bed en loopt naar zijn oude kalender van een paar jaar geleden en zet een kruisje.

Willem: Ja, het is vandaag zeventien augustus. Je verjaardag is begonnen, dertig jaar ben je nu. (*gaat breed staan*) En nog zo fit als een haantje.

Iemand uit het publiek: Hoentje

Willem: O ja hoentje.

Laat plotseling met een enorme zucht zijn armen zakken waarna hij zijn handen op de wangen legt. Pakt een thermoskan en schenkt zichzelf, al zingend: "lang zal die leven" een kopje koffie in.

Willem: Zo eerst een kop koffie. Ja, wie wat bewaart heeft wat.

Drinkt zijn koffie en trekt de vreselijkste gezichten alsof hij het meest erge krijgt te drinken wat de mensheid zich kan voorstellen.

Willem: Een lekker bakkie. Eerst maar een vorstelijk ontbijtje maken. (*zorgt dat hij alle ingrediënten hiervoor uitstalt op het bed*) Zo, plakje ham erop. (*neemt bijna een hap en realiseert zich dat er iets mist*)

O mijn melk. *(kijkt over de rand van zijn bed, er liggen daar een paar lege flessen)* Die zijn leeg. *(bekijkt zijn brood en kijkt niet vrolijk)* Ben je jarig, heb je nog niet eens een glas melk bij je ontbijt. Wacht eens, je bent immers maar een keer per jaar jarig. Ik heb hem eigenlijk bewaard voor een zeer speciale gelegenheid maar nu zal hij eraan moeten geloven. *(kijkt onder zijn bed)* Bregitte, waar ben je joh. Ah daar is ze.

Willem moet ver onder zijn bed kruipen om haar te kunnen pakken. Gaat hierna op de rand van het bed zitten en ontkurkt de fles.

Willem: Nou meid daar ga je dan. Wat is er nu nog beter dan je verjaardag te beginnen met een heerlijk ontbijt en met een glas wijn.

Bekijkt kundig het glas wijn in het licht, op de kleur hiervan. Bemerkt dan dat er iets in drijft wat er zeker niet in hoort. Haalt dit met zijn vingers er uit. Drinkt hierna zijn glas in een slok leeg.

Willem: Maar hij smaakt nog best. *(geniet er zichtbaar van)* Ik moet dadelijk natuurlijk wel een gebakje hebben. *(kijkt al in zijn portemonnee)* Nou dat moet wel lukken, denk ik. O nee, wat stom zeg het is natuurlijk zondag vandaag. Shit, heb ik niet eens een gebakje op mijn eigen verjaardag. Wat ben ik toch dom zeg. Nou leuke verjaardag, heb ik niet eens gebak. Weet je wat ik ga doen, gewoon weer naar bed. *(gaat weer naar bed, trekt de stekker van de wekker uit het stopcontact en houd deze omhoog)* Ja, je moet niet denken dat ik gek ben. *(gooit zachtjes de wekker over het voeteneind weg)* Mooi, daar hebben we ook geen last meer van. *(draait zich om en kruipt lekker onder de dekens. Er wordt aan de deur geklopt)* Nee hè, dat kan toch niet waar zijn. *(blijft liggen. Nogmaals wordt er geklopt)* 't Is dus toch waar. *(kruipt uit bed en loopt naar de deur toe)* Wie is daar?

Man: Edwin.

Willem: Waarom?

Edwin: Willem, doe die deur open. *(Willem doet de deur open)* Heb je al koffie gezet?

Edwin loopt verder. Willem staat nog door de open deur te kijken.

Willem: Hoi, hoe gaat het met je. *(sluit de deur)* Tot ziens hè. *(draait zich om, kijkt vlug even weer naar deur)* Hoe ben jij nu binnen gekomen?

Edwin: Wat ben jij grappig zeg vandaag. Jeetje man, heb je de troep nu nog niet opgeruimd, en dan ben je nog wel jarig ook.

Willem: Wie moet er komen dan?

Edwin: Ik bijvoorbeeld!

Willem: Nou dan!

Edwin gooit wat troep van een stoel af en gaat in de stoel zitten.

Edwin: Ik heb geen cadeau bij me hoor.

Willem: Ik had ook niet anders verwacht.

Edwin: Heb je voor mij ook nog een glas. *(pakt een fles melk en schenkt zijn glas in)*

Willem: Maar dat is melk.

Edwin: Denk je nu echt dat ik op de vroege morgen wijn gaat drinken?

Willem: Daar zit niets meer in. *(verontschuldigend)* Dit is voor mij ook maar een noodoplossing. Moet je hier ook wat van? *(reikt hem de fles aan)*

Edwin: Nee, dank je. Hoe voel je je nu?

Willem: Gestoord.

Edwin: Ja, dat wist ik. Maar dat je weer een jaar ouder bent bedoel ik.

Willem *(lacht)*: Gestoord in mijn slaap sukkel.

Edwin: Daar wilde ik het nu juist over hebben.

Willem: Wat nou?

Edwin: Man, je voert niets uit de laatste tijd.

Willem: Hè ja, begin jij ook nog even.

Edwin: Moet ik je anders even helpen met schoonmaken.

Willem: Edwin, doe even rustig zeg, ik ben net wakker.

Edwin: Hoe was het eergisteren bij je sollicitatie gesprek?

Willem: Dat is waar ook, helemaal vergeten.

Edwin: Wat wil je nou man, zo blijf je toch bezig?

Willem: Hoe kan ik nu zo stom zijn..... maar dat gesprek was toch op een donderdag.

Edwin: Vrijdag.

Willem: Wat voor dag zijn we vandaag dan?

Edwin: Zaterdag, man waar zit jij toch met je gedachten?

Willem: Ik heb me alleen maar vergist, ik dacht gewoon dat het vandaag..... donderdag was en dat ik vanmiddag dus naar dat gesprek moest.

Edwin: Dus jij dacht dat het vandaag donderdag was. *(lacht erom)* Je bent nog wel jarig ook. En dan nog weet hij niet welke dag het is.

Willem: Nou eigenlijk dacht ik dat het zondag was.

Edwin *(moet nog harder lachen)*: Man, wat zit jij toch vol humor.

Willem: Het is de waarheid.

Edwin: Hou toch op man. Maar waarom ben je nou niet naar dat sollicitatie gesprek gegaan.

Willem: Och gewoon vergeten.....

Edwin (*doet hem na*): Och gewoon vergeten.... Ik vind het maar knap sullig hoor, zoiets vergeet je toch niet!

Willem: Ach, ik had die baan toch niet gekregen.

Edwin: Als je niet probeert, heb je hem zeker niet.

Willem: Wat moeten ze nu met een kerel van dertig?

Edwin: Je hebt twee jaar ervaring.

Willem: Ja, maar dat is vijf jaar geleden.

Edwin: Dat moet je nooit zeggen natuurlijk en als ze het willen weten vragen ze er wel zelf naar. Je moet jezelf wel verkopen natuurlijk!

Willem: Ikke?

Edwin (*kijkt naar het slonzige uiterlijk van Willem*): Laat maar. Waarom neem je nou geen voorbeeld aan mij. Misschien neem ik over een poosje wel een paar andere zaken over. Kijk, dat is nou carrière maken. Vooruit kijken. (*stilte*) Dat je zo in die troep kan leven man.

Willem: Ach, het went.

Edwin: Je kan het toch wel een beetje opruimen.

Willem: Ik heb daar gewoon geen zin in.

Edwin: Als ik nou iemand voor je regel om de boel hier een beetje op te ruimen.

Willem: Dat kan ik toch niet betalen.

Edwin: Voor noppes.

Willem: Wie wil er nu voor niks bij iemand gaan schoonmaken.

Edwin: Nee, je hoeft er niets voor te betalen.

Willem: Ah, nee Edwin. Je weet daar ben ik niet van gediend.

Edwin: Wat nou?

Willem: Denk je dat ik jou laat betalen om iemand hier in huis te nemen om schoon te maken?

Edwin: Denk jij dat ik helemaal krankjorum ben geworden, dat ik geld ga uitgeven om hier de boel schoon te houden. Dat is toch een bodemloze put. (*lacht een beetje*) Je hebt iemand nodig om de boel op te ruimen, maar het moet niets kosten. Nee, ik las vandaag in de buurtkrant over een project, waar werkeloze mensen zich konden laten inschrijven. Om bij bejaarden en hulpbehoevenden te helpen in de huishouding. Ik dacht dat is nu net iets voor Willem.

Willem: Ik ben toch niet bejaard.

Edwin: Maar wel hulpvragend. Kom op Willem, wat kan je nu verliezen het is nog wel gratis.

Willem: Ja, ik kan het natuurlijk altijd proberen.

Edwin: Weet je wat. Ik loop gelijk even naar het buurthuis toe om je op te geven.

Willem: Ja, niet als schoonmaker hoor! (*Edwin lachend*)

Edwin: Ik kijk wel uit, is dadelijk de hele buurt bevuild. (*af*)

Willem: Wat heb ik nu weer gedaan. Komt er dadelijk zo'n oude tang van een jaar of vijfenzestig de boel hier opruimen. O, waar ben ik aan begonnen. (*schrikt*) Of misschien is het wel een vent, nee hè. Zit ik dadelijk met zo'n man met hoofddoek opgescheept met een W.C borstel in zijn hand en in die andere een matteklopper. Edwin!!!!!!!!!!!!

Willem loopt naar de deur toe en constateert dat Edwin allang weg is. En doet de deur dicht.

Willem: Hij is al weg. (*wordt dramatisch, steekt hierbij zijn armen in de lucht*) Wat heb ik gedaan, wie wil mij zo straffen omdat ik mijn kamer zo bevuild hebt. Ik heb hiermee toch niemand kwaad gedaan? O noodlot, o kom toch niet bij mij schenk mij alstublieft genade. (*er word aan de deur gebeld*) U kent geen genade meer. Ik zal mijn straf moeten ondergaan. (*loopt naar de deur toe*) Wie is daar?

Annie: Zou u de deur willen open doen.

Willem: Nee, hè.

Annie: Ik wil u wat vragen? Mag dat.

Willem: Het is niet waar. (*opend deur. Ziet Annie*) Waaaaaaa!!!!

Annie: Waaaaaaa!!!!!!

Willem smijt de deur dicht. En beseft dan wat hij Annie heeft aangedaan. En opent de deur tot een kiertje.

Willem: Gaat u toch weg.

Annie: U hoeft niet bang te zijn. Ik doe u heus geen kwaad hoor.

Willem: Je kan het nooit weten.

Annie: Zou u de deur verder willen open doen?

Willem: Natuurlijk komt u verder. (*Annie op*)

Annie: Ik ben tante Annie.

Willem: Bent u niet veel te oud om te werken. Dat kan ik niet toe laten hoor.

Annie: Hoe bedoelt u?

Willem: Dat zo'n oude vrouw als u bij mij gaat opruimen.

Annie: Ten eerste jonge man, (*schreeuwt*) ben ik helemaal geen oude vrouw. (*deftig*) Maar een dame met veel levenservaring. En ten tweede ben ik niet van plan om bij u te gaan opruimen.

Willem: Maar....

Annie: Nee, je hoeft het niet te proberen, ik ben het geenszins van plan. Het siert u niet om op onze eerste ontmoeting al over wederdiensten te praten. Ik ben namelijk uw nieuwe buurvrouw van boven. Het enige wat ik hier kom doen is je om een gunst vragen.

Willem: Wat wilt u dan van me?

Annie: Ik krijg vanavond hoog bezoek en wat wil het geval, ik geneer mij ontzettend. *(vlug)* Ik krijg mijn jurk van achteren niet dicht. U zou mij een groot plezier doen om deze even dicht te ritsen.

Willem: En u gaat dan daarna gewoon weer weg?

Annie *(kijkt argwanend)*: Ik kan u toch wel vertrouwen?

Willem: Ja, kom nou zeg. Wat denkt u wel. Draait u zich nu maar om, dan zal ik hem wel even dicht ritsen. *(trekt in een keer de gehele rits kapot)*

Annie: Wat doet u nu!?!

Willem: Ja, èh sorry. Hij is kapot geloof ik.

Annie: Mijn hele jurk aan gruzelementen!!!!

Willem *(probeert de vrouw weg te werken)*: Gaat u maar.

Annie: U denkt toch niet dat ik zo over straat ga.

Willem *(staat wat onhandig)*: Hier kan u toch ook niet blijven.

Annie: U zorgt maar dat ik met een gemaakte jurk weer de deur uit ga. *(trekt haar jurk uit. Willem draait zijn hoofd om)* Willem: Wat doet u nu!

Annie: Doe niet zo preuts.

Willem: U trekt die jurk niet uit hoor.

Annie: Met een halve jurk naar buiten lopen zeker.

Willem: Ze doet het toch.

Annie: Heeft u nog nooit een dame in haar onderjurk gezien. Ik had niet gedacht dat zo'n knappe jonge man als u nog zo bleu kon zijn.

Het streelt Willem wel om als een knappe jonge man te worden aangezien. Hij komt echter wel snel tot de conclusie dat hij zich in een bijzonder ongemakkelijke situatie bevindt.

Willem: Gaat u alstublieft in mijn bed liggen. Wat moeten de mensen wel niet denken als ze u hier in ondergoed zien rond lopen.

Annie: U probeert niets hoor!

Willem: Ja, kom nou zeg.

Annie *(kruipt in bed van Willem)*: Je kan nu wel kijken hoor. Alles is bedekt. *(alleen het gezicht van Annie is nog zichtbaar)*

Willem kijkt voorzichtig om. En slaakt een zucht van verlichting als

de kust weer veilig is. Willem pakt de jurk van de grond.

Willem: Waar kan ik hem laten maken.

Annie: Laten maken? Je gaat maar naar boven. In een van de dozen ligt wel een naald en een draad en je probeert het maar te maken. Laten maken, weet je wel hoeveel of dat kost? *(Willem loopt mokkend af. En laat de deur op een kier staan. Annie woelt wat tussen de dekens)* Dit bed ligt eigenlijk best lekker. *(draait zich nog een keer om. En moet wat lachen)* Op mijn leeftijd, lig ik in een bed van een jonge man die ik helemaal niet ken. *(er wordt aan de deur geklopt. Edwin op)*

Edwin: Ligt die jongen nu al weer te slapen. *(loopt naar het bed)* En hij is nog wel jarig ook.

Annie *(gaat zitten)*: Is hij jarig?

Edwin: Nee, dit kan niet waar zijn.

Annie *(vriendelijk)*: En wie bent u?

Edwin: Dddd dat kan ik beter aan u vragen.

Annie: Ik ben Annie Versloot, maar zeg gerust Tante Annie hoor.

Edwin: Tante Annie, wat doet u in het bed van Willem. *(korte stilte)*
Laat maar ik wil het niet weten ook.

Annie: Ja, sorry hoor, ik had hier ook allang weg moeten wezen. Hij deed ook zo wild met die jurk.

Edwin *(keert zich af)*: Hou op, bespaar me de details.

Annie: Al is het eigenlijk maar een verlegen jongetje.

Edwin *(doet zijn handen voor de oren)*: Ik wil het niet horen.

Annie: Maar uiteindelijk deed hij het toch.

Edwin *(valt op zijn knieën)*: Jongen, wat ben jij diep gezonken.

Annie: Maar wat zei je, is hij vandaag jarig? Maar dan ga ik gelijk naar boven, ik heb nog genoeg andere jurken. Op je verjaardag moet je verwent worden. Dan hoef je niets te doen. Jongen man, wilt u mij uw jas geven?

Edwin doet zonder er over na te denken zijn lange overjas uit en geeft deze aan Tante Annie.

Edwin: Alstublieft.

Annie: Dank u wel. *(loopt af)*

Edwin: Dit had ik nou echt nooit achter hem gezocht. Hij moet wel heel erg naar een vrouw verlangen. Tsjonge jonge jonge. *(loopt wat heen en weer)* Het had zijn moeder kunnen zijn. *(Willem op. Met de jas van Edwin in zijn hand)*

Willem: Hai Edwin, ik begreep dat je ook kennis hebt gemaakt met

Tante Annie. Hier is je jas.

Edwin: Schaam jij je niet.

Willem: Ho is even, ze kwam het zelf aanbieden hoor.

Edwin: Dan ga je er toch niet op in!!!

Willem: Als ik die jurk niet kapot getrokken had was ze allang weg- geweest, had ik haar keurig maar netjes weggewerkt en had niemand wat gemerkt.

Edwin: Ik word er gewoon misselijk van, weet je dat.

Willem: Waar maak je je nou druk om?

Edwin: Waar ik me druk om maak is dat mijn beste vriend met een bejaarde vrouw in bed ligt te rollebollen.

Willem: Wacht eens, dus jij denkt dat ik... ha ha ha

Edwin: Lach er maar om. Ik vind het diep triest.

Willem: Jij denkt echt dat ik, ha ha ha ha. Luister Tante Annie kwam hier vragen of ik haar jurkje wilde dicht ritsen. Nou kijk, zo preuts ben ik nu ook weer niet, dus dat deed ik. Maar dat jurkje viel gelijk in zessen. Wilde ik dat jurkje voor haar maken. Kwam ze me zojuist vertellen dat het echt niet hoefde. (*Edwin beseft wat hij zojuist van Willem dacht*)

Edwin: En ik dacht dat jij, ha ha ha ha met haar in, ha ha bed had gelegen. Ha ha. (*Willem lacht nog wat mee*)

Willem (*plotseling, droog*): Ik vind het eigenlijk helemaal niet grappig dat jij dat dacht.

Edwin: Willem, de Don Juan voor de oudjes. Ha ha.

Willem (*droog*): Blijf je nog lang?

Edwin: Ik moet nog even naar de zaak. Maar waar ik eigenlijk voor kwam. De schoonmaakster komt zo dadelijk nog langs, dus zorg dat het een beetje opgeruimd is.

Willem: Kan ik het niet afzeggen.

Edwin: Ik heb het nu al voor je geregeld hoor! Ik zie je strak nog wel. (*loopt af*)

Willem: Maar Edwin....

Edwin: En doe rustig met die oude vrouwen hè.

Willem (*droog*): Ha ha.

Edwin: De groetjes hè. (*lacht nog wat na. Af*)

Willem: Shit, heb ik dadelijk nog zo'n oude taart over de vloer. Ik kan wel een bejaarden clubje oprichten. (*ruimt wat op*) En dat nog wel op je verjaardag. (*wordt aan de deur gebeld*) Daar zal je haar dan hebben. (*loopt naar de deur*) Wie is daar?

Susanne: Project hulp aan huis.

Willem: Ik heb al een huis.

Susanne: Uw zoon zei dat de hulp hier hard nodig was, dat u uw kamer

erg bevuild had.

Willem: Heb ik een zoon?

Susanne: U mag wel trots op hem zijn.

Willem: Ik weet van niks.

Susanne (*praat in zichzelf, maar wel goed hoorbaar*): Hij is nog dement ook. Als u de deur open doet, dan zal ik uw kamer opruimen.

Willem: Hij is hartstikke schoon. Ik heb hem zojuist, omdat ik jarig ben, opgeruimd.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto